

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

VI. ÉVFOLYAM 9. SZÁM – 2012. SZEPTEMBER 9.

„a szavak ereje”

Mostanában, amikor hallgatjuk a rádiót, egyre gyakrabban halljuk ezt a kifejezést, „a szavak ereje”. Nem is tűnik olyan különlegesnek, mert régóta ismerős sok olyan kifejezés, ami a szavakhoz kötődik. Gondoljunk csak arra, hogy hányszor hangzott el már az emberiség történetében: „szavamat adom!” Igaz, hogy volt idő, amikor erre a kifejezésre komolyan lehetett gondolni – más kérdés, hogy manapság már talán nem is sokan ismerik ezt, de ha igen, akkor is eléggé „megkopott” a jelentése. Sokkal inkább másban jelentkezik a „szavak ereje.” – Valójában szavak által teremtünk kapcsolatot ember és ember között – sokszor azonban a szavak más összefüggésben jelennek meg. Lehet a szó kedves, biztató, megnyugtató, vigasztaló... a költői gondolatok is egy-egy vers szavaiban jelennek meg - milyen ünnepélyessé teheti a hangulatot egy vers vagy versrészlet; egy szónoklat szavai is mennyire képesek emelni az ünnepség színvonalát... - a szavak által lehet segíteni is: a régi időben szinte íratlan szabály volt a „csak egy telefon” kifejezés és annak hatása – lehet, hogy még ma is van jelentősége, ha valaki szól az ember „érdekében”; ugyanakkor a szavak által lehet másoknak kárt is okozni – mind testi, mind lelki értelemben. Gondoljunk csak a vitákra, vagy sok problémára, amik a szavak által indultak újjá! Sokszor és sokféleképpen igazolódik, hogy a szavaknak valóban van ereje. – Ez után a hosszas – akár kissé ironikus vagy filozófiai okoskodás után szavakról beszélünk, amik azonban egészen más értelműek, más értékűek. Gondoljunk csak az Isten szavára, Ami létre hozta az addig nem létezőt! Milyen csodálatra méltó, amikor olvassuk a teremtés történetében: „Így szólt az Isten: legyen és lett” s ennek a legcsodálatosabb teremtő erejére, amikor az Isten azt mondta: „alkossunk embert a saját képünkre és hasonlatosságunkra!” – Milyen csodálatos valósággá lett az isteni szó! – Gondoljunk az Isten szavára, Aki a próféták által szólt és ez a jóra hívta a mindenkori embert, és mert

igazán szükséges volt, a bűnbánatra, megtérésre jobbra válásra szólított fel. – Szent Pál apostol mondása pedig igazán nagy méltóságra utal, amikor arról beszél, hogy az idők folyamán sokszor szólt az Isten a néphez a próféták által, újabb időkben pedig Fia által szólt hozzánk; hozzátehetjük, hogy a legújabb időkben pedig Egyháza által szól, hiszen pontosan ezt jelenti: „aki titeket hallgat, engem hallgat!” - Emberi testben kimondott szavai által hány csoda történt, hány mindenki által nagyon is jól érthető tanítás... s nagyon is emberileg szólva mindez szinte eltörlőd az azokhoz a szavakhoz képest, amiket az utolsó vacsorán mondott a kenyér és a bor átváltoztatásakor. Az a pár szó: „ez az én Testem, ez az én Vérem” jelenti azt, hogy Önmagát adja áldozatul, Ajándékol és váltja valóra titokzatos és csodálatos módon, hogy a Teste valóban étel és Vére valóban ital – ehető és iható és valóban „aki Engem eszik, Általam él!” – Gyarló emberi kifejezéssel csak azt mondhatjuk: mindez Jézus szavainak, kijelentésének megvalósulása; az Ő szavainak ereje. Mondhatjuk, hogy ennek köszönhetjük, hogy valóságosan – bár titokzatos módon – „kézzel foghatóan” itt él közöttünk. – Ezt az Ajándékot minden időkre itt hagyta azzal a megbízással, amit így fejezett ki: „ezt cselekedjétek az Én emlékezetemre!” – Gyarló emberek, a püspökök és papok szavainak ez ad erőt, hogy most is úgy lehetünk ott Körülötte, mint a tanítványok az utolsó vacsorán. Megvalósul a költői kifejezés: „ezt akarta, tesszük - Testét, Vérért veszszük!” Szavainak ereje, amit átadott az apostoloknak és utódaiknak eredményezi, hogy általuk már nem egyszerű kenyér az oltár kenyere, hanem „égből szállott szent Kenyér.” – Csodálatos események színhelyévé lesz bárhol, bármikor az az esemény, ahol Krisztus szavainak ereje elhangzik – ezért jól teszi mindenki, ha átgondolja és meghatódottan tesz eleget a szentmisére, a szent áldozat bemutatására szóló meghívásnak! -

Pekker Imre plébános

Rajtad múlik...

Ha lassan baktatsz, a többiek megállnak,
Ha te leülsz, ők lefekszenek,
Ha te elfáradsz, ők álomba merülnek,
Ha te kételkedsz, ők kétségbe esnek
De ha te felébredsz, ők is kinyitják szemüket.
Ha te előttük haladsz, ők feléd fognak futni.
Ha te kezedet nyújtod, ők életüket adják.
Ha te imádkozol, ők szentek lesznek.

Az élet, a történelem mindig azokat igazolta,
akik a helyesnek hitt útról soha le nem tértek.
Meggyőződésből vállalt elveket soha fel nem adták,
A korlátok előtt soha meg nem torpantak,
A felismert célokat soha el nem hagyták,
A nehézségek árvizei előtt nem fordultak soha vissza,
Meggyőződésüket soha meg nem tagadták,
Nyugodt tempóval úsznak az ár ellen,
Ki nem térnek vállalt kötelezettségeik elől.

Kalkuttai Teréz anya

Évközi 18. Vasárnap – Augusztus 05. — Szentmisénk könyörgésében azt kérjük: Istenünk, „*űjtsd meg bennünk kegyelmi adományaidat!*” – Ezt a szép szöveget nem felülbírálni akarom, hanem úgy fogalmazni, hogy a mi tennivalóinkat tükrözze, arra emlékeztessen. Ebben az értelemben így hangzik: „Istenünk, segíts, ne engedd nem észrevenni kegyelmi adományaidat!” – Azt jelentse ez, hogy tudatosítjuk magunkban, hogy a végtelen és jóságos Isten egész életünkön át elhalmoz minket adományaival – testi és lelki értelemben egyaránt. A könyörgés azon része, ami a teremtő és gondviselő Istenről szól, már nagyon is fontos, illő emlegetni.

A teremtő Istenre kell emlékeznünk, amikor a világot szemléljük, még akkor is, ha már nem olyan, ahogyan azt Ő átadta az embernek. Igaz, hogy a kezdet kezdetén „*a föld pusztá és üres volt*”, de Isten teremtő ereje és jósága aprólékos gondossággal formálta, szepítette, gyümölcstermővé tette, hogy az embernek átadja, és ott jól érezze magát. Már ekkor elmondhatta volna az ember: „Uram, jó nekünk itt lenni!”

Aprólékos gondosságának a jele maga az ember, akit valóságos csodának alkotott. A teljesség igénye nélkül csak két dolgot említünk az emberből: a szívet és a veséjét. Ezek a szervek egész életén át szakadatlanul *dolgoznak*. Olyan páratlan teljesítmény ez, hogy nincs hozzá hasonlítható sem a tudomány sem a technika világában. Amikor pedig „meghibásodik” milyen bonyolult módon lehet a hibát „áthidalni” – valójában nem is nagy sikerrel.

A lelki értelemben vett gondoskodás pedig semmivel nem pótolható, éppen ezért kapjuk Tőle. A lelki kincsek az igazi értékek, amik saját magunkat is és amennyiben vannak, a körülöttünk lévő világot is gazdagítják. Biztos, hogy az ember sajátos, kivételes helyzetét segítik, erősítik; általában lesz az ember Isten képére és hasonlatosságára méltó teremtmény. – Ez nem természeti, tudományos eredmény, Isten ajándéka, Aki ezt mintegy feladta, hogy mintegy emberi méltóságot nyerjen általa. Erre utal Szent Pál a Szentleckében, amikor arról beszél, hogy Jézus Krisztustól lehet megtanulni az Isten hasonlatosságára alkotott új teremtmény „tudományát.” Ma az Evangéliumban a kafarnaumiak azt kérdezik az Úr Jézustól: „mit tudsz tenni?” – Teszik ezt annak ellenére, hogy ettek a megsokasított ajándék kenyérből és halból. – Mi pedig magunktól kérdezzük meg: Te mit tudsz tenni azért, hogy „*Istenhez hasonló, valóban szent teremtmény*” legyél? Isten sok kegyelmi adománya, gondviselése segíteni akar abban, hogy életünk testileg is lelkileg is gazdagodjék. Amennyiben komolyan gondoljuk – miért ne gondolnánk komolyan – az erények által, az igazi keresztény cselekedetek által, ha áldozatok árán is sok széppel és jóval „gazdagíthatjuk” a világot.

Évközi 20. Vasárnap – Augusztus 19. — A mai alkalommal szinte csak gondolatébresztőnek számon ezt a pár sort, ami abból indul ki, hogy Isten bőkezű ajándékairól beszélünk. Az embernek mindenkor volt egyfajta „kísértése”, hogy arra jobban odafigyeljen, ami látható, mérhető, tapasztalható bizonyítható – ezért utalok Isten bőkezű ajándékaira elsősorban a látható dolgok világából. Nem győzzük csodálni azt a változatosságot, amit már eddig is megtalált az ember a teremtett világban és biztosak lehetünk abban, hogy mindent nem is látunk, mindent még nem „fedeztünk” fel. Egyáltalán nem lehetetlen a nagy lehetőségek sorozatában, hogy esetleg ott tartunk a mostani legmodernebb dolgainkban - a jövőhöz képest – mint az ősember a mi korunkhoz képest. Sohasem szabad feledni, hogy amit az ember eddig megtalált és mindaz, amit még ezután fog megtalálni a sok lehetőség közül, szabályok, törvények sokaságán „nyugszik” és minden ősidők óta ott volt, „várta”, hogy felfedezzék és hasznosítsák. – A mindenkori ember érdeme, hogy tudja alkalmazni a szabályoknak megfelelő dolgokat. Pl. ősidők óta „törvény”, hogy a víz oltja a tüzet - ezt azonban alkalmazni tudjuk, de alapvetően megváltoztatni nem. – Gondoljunk csak arra, hogy egy-egy törvényeszerűség megváltoztatásának milyen következményei lehetnek – mint pl. a génmódosításnak, vagy „természet átalakításának, meggondolatlan úgynevezett „modern” orvosi kísérleteknek...

Amikor kellőképpen rácsodálkoztunk a látható világra, azután vessünk pár pillantást a lelki dolgokra is, amikor a szellemi értékekre gondolunk, de még inkább, amikor a jócselekedetekre, erényekre, áldozatokra; az Isten és embertárs iránti szeretetre... - ezeknek csodálatos megnyilvánulásai lehetnek, amikért az Isten megszületett Fiát adta, amiért a második isteni Személy Emberré lett, amiért leszáll a Szentlélek, amiért oly sokszor és sokan lelkesedtek, egy életet tettek rá. – Gondoljunk csak el, mekkora ajándék a jó Istenből az a jóra-indítás, ami Saul elvezette a megtérésre és Szent Pál tette; ami a gazdag család mulatozásnak élő „dédelgetett csemetéjét” Szent Ferenc tette; ami a világot élő „arany ifjút” Szent Ágoston tette; ami az igazán markáns katonát - a katona világ megtestesítőjét Szent Ignác tette ... sokáig sorolhatnánk az isteni erő megnyilvánulásait, ami a készséges emberek életében alapvető változást eredményezett. A napokban ünnepeltük Szent Lőrinc diakónus ünnepét, Aki a szegényeket is kincseknek nevezte – csodálatos az a világ, ami Isten bőkezű kegyelmi adományaival által lesz – tudjuk, hogy mindez csak a lelkiekre, a természetfeletti dolgokra fogékonyak számára kincs, sok olyan esetet ismerhetünk, amikor mindezt az ostobaságok közé sorolják, azokat pedig, akik értéknek tekintik ezeket, egyszerűen ostobáknak tartják. – Nekünk azonban tudnunk kell, hogy ezek az igazi értékek, amiket magunkkal vihetünk ajándékozó Istenünk elé – semmi mást nem!

Évközi 19. Vasárnap – Augusztus 12. — „*Tökéletesítsd szívüregben a fogadott fiúság lelkületét...*” imádkozzuk a mai szentmise könyörgésében. Valójában mindenképpen önmagunkra kell gondolnunk és tudatosítani, hogy mit jelent, hogy Isten fogadott fia lehetünk. Elsősorban arra kell mindenkinek eljutni, hogy felismerje ennek kitüntetett nagyságát, jelentőségét; akkor magunktól arra gondolunk, hogy hogyan őrizzük és ápoljuk ezt magunkban – nagyságának és kitüntetett méltóságának megfelelően. Így valójában azért kell imádkoznunk, hogy a végtelen, jóságos Isten ne engedje elfelejtőnk ezt a valóságot; sürgősen indítson minket arra, hogy felismerjük és értékeljük magunkban a fogadott fiúság lelkületét. – Nem véletlenül fogalmaz pl. a szentmise II. Kánonjának imádsága így: *„hálát adunk, mert arra méltattál minket, hogy színed előtt állhatunk és szolgálhatunk Neked!”* – Pontosan arról van itt szó, hogy megköszönjük a jó Istennek, hogy elfogadja készségünket, szorgalmunkat, igyekezetünket, jócselekedeteinket... - a világért se gondoljuk azt, hogy bármikor, bármilyen igyekezetünkkel jó-szolgálatot, szívességet teszünk Istennek! Sokszor talán még az a gondolat is megkísérti a mindenkori embert, hogy „örüljön” az Isten, hogy egyáltalán foglalkozom vele, gondolok rá, az időmből, igyekezeteimből rá is szánok valamicskét. Mintha mi tennénk szívességet Neki és nem nekünk kellene örülni, hogy tehetünk valamit, ami elfogadható Előtte. A készséges ember ilyenkor sem felejt el a szentírási gondolatot: *„mid van, amit nem kaptál? – ha pedig kaptad, mit dicsekszel vele?”* – Jó, ha tudjuk, hogy még a buzgóságunk is ajándék, amit Tőle kaptunk - csak itt és most nem megyünk el szó nélkül mellette. **Önkéntelenül** is felmerül a kérdés, hogy, ha önmagunkban ennyire, mintegy „üres kézzel” tudunk csak Isten elé állni, ha Tőle függ minden, Tőle kapunk mindent, miért mégis Részéről az újból és újból „próbálkozás”, hogy ráhangoljon minket a saját jól felfogott érdekünk kérdésére és annak megbecsülésére. – Szinte magától adódik a válasz, mert ha magunkra hagyja minket, önmagunknak tenne teljesen kiszolgáltatottá és ez beláthatatlan következményekkel járna; saját kedvteléseink áldozatává válnánk. – Csak kis mértékben látjuk, mintegy halvány visszfényként az önző ember helyzetét: ha más hátránya nem volna is önző énjének, az biztosan adott, hogy sokszor csalódtunk, elégedetlen; talán gyakrabban is szerencsétlennek érzi magát, mint gondolnánk. – Egy külföldre került lelki Atya: Fejős Ottó már 1986-ban ezeket írja elmélkedéseiben: *„az ember könnyen zúgolódik Isten ellen. Ilyenkor igazságos és annak helyességének mélyeséges tudatában szemrehányást tesz Istennek: nem úgy cselekszik, ahogy akarom, vagy szeretném...”* – *„ha kissé a dolgok mélyére látnánk, nem győznénk csodálkozni a végtelen Isten minden egyes emberhez történő gondoskodó lehajolásán!”* – Pontosan azért fáradozunk, hogy tudjunk a dolgok mélyére nézni, gondolni!

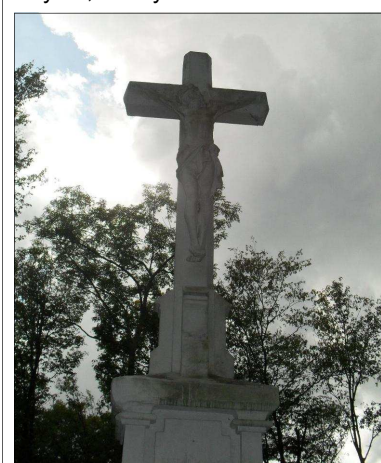
Évközi 21. Vasárnap – Augusztus 26. — Jóságos Istenünk testi és lelki ajándékait azért is adja, hogy miközben „élvezzük” – használjuk azokat, hálálkodjunk értük és hálnak jelül „egy akarattal kövessük” Őt. Nagyon fontos ennek a hangsúlyozása, mivel a körülöttünk lévő élet, ahogyan szokásosan kimondjuk: a világ ezernyi változása, változatossága ettől messzire is elvonhatja figyelmünket. Az a kifejezés, hogy egy akarattal nem feltétlenül azt jelenti, hogy mindenki egyformán gondolkodik, de azt igen, hogy akarattunk, értelmünk egy célra irányul, Istenre. – Azért sem lehet, hogy mindenki egyformán gondolkodjon, beszéljen, cselekedjen, mivel ahányan vagyunk, annyiféle adottságunk van; ugyanazt nem biztos, hogy egyformán tudjuk kifejezni. A lényeg azonban az, hogy bárki bármikor korának, nemének, képzettségének időbeli és állapotbeli lehetőségének megfelelően fejezze ki ragaszkodását Isten iránt, a vallási és lelki dolgok iránt. Igen is lehetséges, hogy a kisgyermek ösztinteségével, gyermekkor rácsodálkozásával, a serdülőkor egyre gyarapodó energiájával, a felnőttkor meggondoltságával, az öregkor tapasztalataival és bölcsességével, a még meglévő lehetőségek jó felhasználásával kifejezzük örömmel, hogy Isten ismerhetjük, szerethetjük, Neki „szolgálhatunk” és a legkisebb jócselekedetünkért is számíthatunk jutalmára, ami végső soron az üdvösségünket jelenti. – Az Olvasmányban szereplő jelenet, József példája vezessen bennünket a helyes válasz felé! Fáradozásaink, igyekezeteink lényege legyen: *„Mi, én és házamnépe az Úrnak szolgálunk!”* Az akkori nép így válaszolt: *„Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az Urat és más isteneknek szolgáljunk! Az Ur a mi Istenünk...!”* – szomorú valóság azonban, hogy ezt csak mondták, talán abban a pillanatban így is gondolták, de a körülöttük zajló események (pogányok és bálványok közelsége) hamar elfeledtette velük, mit is mondtak. Manapság is „kísértése az embernek, hogy elhagyja Isten, hogy abbahagyja az imádkozást, a szentmisére járást, vallásának gyakorlatát...” – gondoljunk csak sok be nem váltott ígértetünkre, de ezt azért tegyük, hogy naponta fel elevenítsük magunkban a hűség gondolatát, hogy az tetteinkben is észrevehető legyen. – Ne feledjük el, hogy Krisztus Egyházának tagjai vagyunk, és ezért az Egyházért Ő *„feláldozta Magát, ... hogy megszentele. Ragyogóvá akarta tenni az Egyházat, amelyen sem szeplő, sem ránc, sem egyéb efféle nincsen, hanem szent és szeplőtelen!”* – Nem csekély feladatot jelent ez számunkra – nap, mint nap, de ha Szent Péterrel ki tudjuk és ki akarjuk mondani: *„Uram, tanításod lélek és élet!”* és nem keresünk mást, lehetséges az Istennek is tetsző helytállás; csak *„lázdó világunkban a legmélyebb hittel álljunk Urunk elé, és kérjük: szentelj meg minket, áldj meg minket!”*, hogy igazán a Te néped legyünk!

Szent Kereszt felmagasztalása, szeptember 14.

A Szentkereszt felmagasztalásának ünnepe 335. szeptember 13-ára nyúlik vissza, amikor Jeruzsálemben felszentelték a bazilikát, amelyet Nagy Konstantin császár emeltetett Krisztus sírja fölé. Másnap, szeptember 14-én ünnepélyesen felmutatták a népnek a Szent Kereszt ereklyéjét. A Kereszt nemcsak központi jelképe hitünknek, hanem központi tartalma is. A Kereszt által nyertük el megváltásunkat, a Kereszt útján mutatta meg Isten irántunk való végtelen szeretetét. De Krisztus Keresztje hitünk és életünk legvigasztalóbb üzenete is, mert általa tudjuk hogy egyetlen szenvedés sem hiábavaló, ha képesek vagyunk Krisztus szenvedéséhez fűzni azt. Nincs élet kereszt nélkül; a kérdés csupán az, hogyan visszük keresztünket? A választ erre a kérdésre megtaláljuk, ha lélekben felmegyünk a Kálváriára és megállunk Krisztus keresztje előtt.

A Kálvárián három kereszt állt. Megszoktuk, hogy csak a középsőt, Jézus keresztjét vesszük komolyan. A másik kettő mintha nem jelentene semmit nekünk, mintha véletlenül kerültek volna oda. De nem így van. Ez a három kereszt egymáshoz tartozik, mert ezek képviselik az egész emberiséget, Krisztussal, a világ Megváltójával együtt.

Álljunk meg először egy pillanatra a baloldalon található kereszt előtt, amelyen a bal lator függ. A művészek leginkább sötét színekkel festik meg ezt a keresztet, mivel a bal lator nem keresi a kapcsolatot a középen lévő keresztrel. Úgy viselkedik mint Krisztus ellensége. Számára a kereszt értelmetlen, csak a fizikai leszállás a keresztről jelentené a menekülést ebből az értelmetlen helyzetből. De nem szállhat le a keresztről. Ez a nem megváltott kereszt, annak ellenére, hogy ilyen közel van Jézus keresztjéhez. Kérdezhetjük magunktól, hány ilyen nem megváltott kereszt van az életünkben? Minden olyan szenvedés nem megváltott kereszt, amelyet nem vagyunk hajlandók elfogadni Isten kezéből, minden olyan élethelyzet, amelyben lázadunk Isten ellen.

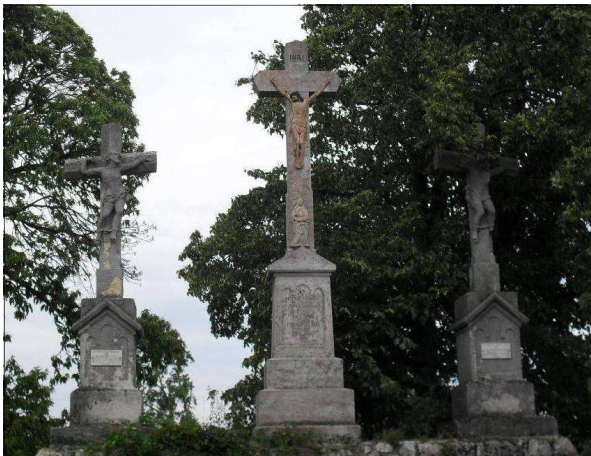
A jobboldali keresztet a festők világos színekkel festik meg. A rajta függő lator arcvonásai nyugodtak, megbékéltek. Tudatában van annak, hogy megérdemelte büntetését. Elismeri, hogy Jézus ártatlan. Ez a különbség közte és a bal lator között: a jobb lator keresi a kapcsolatot Jézussal. E kereszt előtt kell elidőznünk, mert ez adja meg a választ a szenvedés fájó kérdésére. Szünetünknek csak úgy tudunk értelmet adni, ha felnézünk a kereszten függő Jézusra.

Középen, a két lator között áll Jézus keresztje. Megrendít bennünket ez a kép és a belőle fakadó gondolat: ahol szenvedés van, ott van a közelben Krisztus is. Ha úgy érezzük magunkat, mintha a keresztre lennénk szögezve, elég felemelni tekintetünket és rádöbbenünk arra, hogy ott áll mellettünk Krisztus keresztje is.

A Kereszt titkát azonban Krisztus feltámadása tárja fel véglegesen. Krisztus feltámadása előtt a kereszt a legnagyobb tehetetlenség, reménytelenség és szégyen jele volt. Krisztus feltámadása után a Kereszt a remény, a győzelem és a szeretet jelévé vált.

Amíg tart a történelem, az emberek végtelen tömege menetel a jobb és a bal lator keresztje irányába. De az idők végeztével csak egyetlen kereszt marad majd meg, a középső, mint az Emberfiának győzelmi jele,

amely kettéhasítja az eget napkelettől napnyugatig és bevezeti a benne hívőket az Atya örömébe. De amíg a földön élünk, a kereszt és a szenvedés gyakran titok marad számunkra. Addig az egyetlen megoldás az, hogy felemeljük tekintetünket Krisztus keresztjére. Amikor tekintetünk megáll Jézus szenvedő arcán, akkor a szenvedések más fényben jelentkeznek: ahelyett, hogy lázadnánk, belenyugszunk a szenvedésbe, majd elfogadjuk a szenvedést és felajánljuk azt Istennek. A keresztre szegezett tekintet továbbá elcsitítja lázadó lelkünket, amelyet felháborít a világban uralkodó igazságtalanság. Tudatosul bennünk, hogy semmi sincs elveszve, ha az igazságtalanságban is képesek vagyunk meglátni Krisztus keresztjét. Mert ne felejtjük el, hogy Jézus is igazságtalan vádak áldozata volt, hogy őt is gyűlöletből szegezték a keresztre. A testi fájdalmak mellett el kellett szenvednie az erkölcsi megaláztatásokat is, a gúnyt és emberi méltóságának lábbal való tiprását. Ellenségei meg akarták semmisíteni Jézust, de Ő, áldozata árán, megváltotta a világot. Ezt a dicsőséget és ezt a fényt akarja adni mindazoknak, akik hisznek benne.

Szentmártoni Mihály S.J. elmékedése a Szentkereszt felmagasztalása ünnepére
 Vatikáni Rádió-http://szentkoronaradio.com/hit-vallas/2011_09_14_a-szentkereszt-felmagasztalasanak-unnep

Templomunk búcsújának **ünnepi szentmiséjére**
szeptember 16-án, vasárnap 10 órakor kerül sor.

A búcsúúti szónok Kercza Asztrik ferences atya lesz.

A tavalyi esztendőhöz hasonlóan idén is lesz kegytárgy (könyv, dísztárgy) és mézeskalács árusítás a templom és a plébánia között a 8 órás mise végétől 12 óráig.

Készüljünk rá, hogy van lehetőség vásárolni.

Jöjünk el minél többen, hogy együtt ünnepelhessük templomunk főünnepét!

ALSÓNÉMEDIK MEDJUGORJÉBEN

Zarándoklat Medjugorjébe 2012.07.30-08.06. -

A fiatalok 23. nemzetközi imatálalkozójára.

Jelmondata: "Uram, növeld bennünk a hitet" (Lukács 17,5)

Vezető Bese Gergő

Hétfő reggel 7 órakor szálltunk fel a buszra a Keleti pályaudvar mellett, sok utastársunkkal együtt. Az Edelényből induló autóbusszon szinte Magyarország minden tájáról volt utas.

Mohács felé vettük az irányt, itt csatlakozott hozzánk másokkal együtt az Ábrahám házaspár, ők gondoskodtak rólunk, főztek nekünk. Udvarnál léptük át a határt, keresztülrobogtunk Horvátországon, majd Bosznia-Hercegovinában, Mostarban álltunk meg egy rövid városnézésre. Végigmentünk a Kereskedők utcáján, átkeltünk az Óreg hídon, mindkető a Világörökség része. Kívülről megcsodáltuk az új Ferences templomot. 9 óra körül érkezünk meg a szállásunkra Medjugorjébe.

Kedden, reggeli után autóbuszba ültünk és a templomhoz mentünk

Köszöntöttük a Szűzanyát, imádkoztunk hazánkért, nemzetünkért, hálát adtunk, hogy szerencsésen megérkeztünk, jelképesen mindenki lerakta saját keresztjét a Szűzanya lábához, együtt vonultunk be a templomba. Boldogi útitársaink nagy csokor szegfűt hoztak a Szűzanyának. Egyéni áhítat, imádság, hálaadás

után, együtt vonultunk a Krisztus szoborhoz, ahol ismét mindenki egyedül imádkozott. 11 órakor találkoztunk és felkerestük a Cenacoló közösséget. A közösséget Elvira nővér alapította, utat tévesztett, szenvedélybeteg fiatalok gondozása céljából.

A világon nagyon sok helyen megtalálható a közösség, sajnos Magyarországon még nincsenek jelen. Lukács és Robi két magyarul beszélő fiatalember megható, őszinte vallomását, tanúságtételét hallgattuk végig. Mik az igazi értékeink? Mennyire fontos a családot, a családon belüli kommunikáció, az aktív figyelem egymás irányába, az önfeláldozás, a másikért hozott áldozat. Ezek a legfontosabb gondolatok, amelyeket a fiúk lényegesnek tartottak megemlíteni.

Ebéd és pihenő után, délután 4 órakor indultunk a jelenések hegyére, Podbrd-ra a nagyon nehéz terepen rózsafüzért imádkozva - minden tizedet más és más mondott, sokan mezítláb tették meg az utat - érkezünk meg a jelenések hegyén felállított Szűzanya-szoborhoz. Megható volt látni a sok-sok imádkozó embert, a hálátáblákat, a csodás gyógyulások, ima-meghallgatások tárgyi bizonyítékait.

Itt ismét volt alkalmunk az egyéni imára, hálaadásra.

A hegyről a templom mögött felállított szabadteri oltárhoz mentünk ahol szentmisén és szentségimádáson vettünk részt. Késő este tértünk vissza szállásunkra.

Szerdán hajnali 4 órakor indultunk a Krizsevácra, ahol a Keresztutat végeztük. A korai indulás ellenére 3 csoporttal kerülgettük egymást a nagyon nehéz terepen, elemlámpák fényénél. Nem egészen két óra alatt értünk fel a kereszthez, amelyet 1933-ban állítottak Krisztus halálának 900. évfordulójára hálából. A rövid pihenőt imára, hálaadásra, nehézségeink, terheink letételére használtuk fel. Szállásunkra visszaérve reggeliztünk majd autó-

buszba ültünk és a tengerhez utaztunk. Nagyon kellemes volt lehűteni magunkat a rekkenő hőségben. Este 6-ra mentünk a templomhoz, rózsafüzért imádkoztunk, majd a találkozó megnyitását vettünk részt, ahová közel 70 országból érkeztek fiatalok. A nemzetük nyelvén beköszönő fiatalok az országuk zászlóját, az ország nevét megjelenítő táblát hozták. Általában 3 fiatal képviselt egy-egy nemzetet, a magyarországi küldöttség egyik tagja a mi úti társunk volt. A megnyitót szentmise követte - amelyet 400 pap celebrált- medjugorjei rózsafüzért imádkoztunk, majd a csendes szentségimádás zárta a nyitó napot. Több tízezer ember néma csendben hallgatta az elmélkedéseket az Oltáriszentség előtt.

Az ünnepséget, a szertartásokat élővé tette a szinkrontolmácsolás, 17 nyelvre fordították az eseményeken elhangzottakat, rádióin keresztül anyanyelvünkön hallgattuk a szertartást, bekapcsolódtunk az imákba.

Csütörtökön az éves jelenés helyszínére a kék kereszthez indultunk. Nagyon sok zarándok érkezett a helyszínre, sajnos mi csak nagyon távol találtunk helyet, de így is megható volt együtt imádkozni. A nap folyamán kezünkbe vehettük a Szűzanya üzenetét amelyet Mirjanának mondott:

"Drága gyermekeim! Veletek vagyok, és nem adom fel. Meg szeretnék benneteket ismertetni Fiammal. ...".

Délelőttönként tanúságtételeket hallgattunk, amelyek délután folytatódtak. A beszédek között a 22 országból érkezett énekes-, zenész-csoport vidám hangulatot teremtett, örömenéjükkel dicsőítették a fenséges Istent. A szabadteri oltár előtt négy apáca mutatta a tánclépéseket, a mozgásformákat - megmozgatva az elgémberedett tagokat-. Nagyon jó volt látni a jelenlévők aktív részvételét, örömtáncát, a boldogságtól sugárzó arccokat.

Pénteken este a szentmise után csoportunkból néhányan a nagyon hosszú (egyesek szerint 6 km-es) körmeneten vettünk részt. Útközben a magyar testvéreinkkel együtt, szebbnél-szebb Szűzanyát dicsőítő éneket énekelünk.

Megható volt elhaladni a feldíszített porták előtt, fogadni a boldog emberek üdvözlését. Szívet melengető volt az előttünk haladó olasz fiatalok gitárral kísért, lelkes éneke. Visszaérve a templomhoz szentségimádással zártuk a programot.

Szombat a Cenacoló közösség napja volt. Őszinte vallomások, fergeteges, hangulat jellemezte. A szentmise után a közösség tagjainak szereplésével színházi előadást láthattunk. A paradicsomból való kiűzetéstől Jézus feltámadásáig bibliai jeleneteket bemutató, nagyon magas színvonalú, felejthetetlen produkcióban volt részünk.

Vasárnap reggel a Kravica vízesésekhez látogattunk, a bátrabbak fürödtek is — néhányan

csak a lábunkat áztattuk a kisebb tóban, amelyet a vízesések táplálnak.

12 órakor a magyar csoportokkal közösen imádkoztunk a Béke királynőjéhez, magyar hazánkért, nemzetünkért. 13 órakor kezdődött a magyar szentmise, Kemenes Gábor atya szervezésében, amelyen újmisés és ezüstmisés áldásban részesültünk. A szentmise végén Gábor atya felhívta a figyelmet, hogy bár nagy szám-

(Folytatás a(z) 5. oldalon)

ban vagyunk jelen magyarok, nézzünk körül milyen kevés közöttünk a fiatal. Feladatunknak tűzte ki, vigyük el Medjugorje szellemiségét közösségeinkbe, szeretettel vegyük rá fiataljainkat, szánjanak időt, pénzt az utazásra, személyes tapasztalattal győződjenek meg arról, hogy **jó** részt venni a medjugorjei ifjúsági találkozókön.

A szentmise után szállásunkra mentünk ebéd, rövid felrissülés után visszatértünk a templomhoz, a rózsafüzér imádkozása után következett a záró szentmise, amelyet a Fesztivál parádés záró ünnepélye követett.

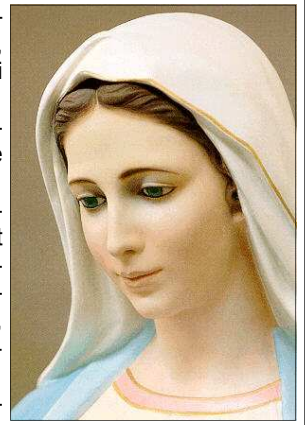
A cseh és szlovák fiatalok együtt énekeltek, fekete bőrű fiatalok hazájuk táncát mutatták be, mexikói tanúságtevők apa (zenész-énekes), fia (zenész, katolikus pap), lánya (a nemzetközi énekkar tagja) együtt énekelve teremtettek pompás hangulatot. Szinte mindenki táncolt, a résztvevők arca (idős és fiatal egyaránt) ragyogott a boldogságtól, a szemek csillogtak, mindenki vidám és felszabadult, ugyanakkor a viselkedésükben mértéktartó, fegyelmezett is volt. Nagyon kellemes élményben volt részünk, kívánom, hogy minél többen tapasztaljátok meg ezt az érzést. Menjete el Medjugorjébe, töltdjete fel, gazdagodjatek kegyelmekben.

Hétfőn reggel korán elindultunk, elköszöntünk a Szűzanyától, imádkoztunk a biztonságos utazás kegyelméért, nekivágtunk a hosszú útnak.

Hálás szívvel köszönöm meg a Jó Istennek a zarándoklaton nyert kegyelmeket, a zarándoklat-vezető lelkes, mindenre kiterjedő figyelmét, a gépkocsivezetők biztonságra törekvő vezetését, az Ábrahám házaspár (Erzsike és Miklós) gondoskodását és a kellemes úti társakat. Isten áldása, a Szűzanya a Béke királynőjének szeretete legyen velünk életünk minden pillanatában.

Kedves némedi fiatalok! Titeket is vár a Szűzanya Medjugorjébe. Imádkozom, hogy minél többen halljátok meg, fogadjátok el a meghívást és a 24. Ifjúsági imatálálkozón szép számmal képviseljétek egyházközségünket.

Bese Gergő készséggel vállalja a zarándoklat vezetését jövőre is.

Krasnyánszkiné Erzsi

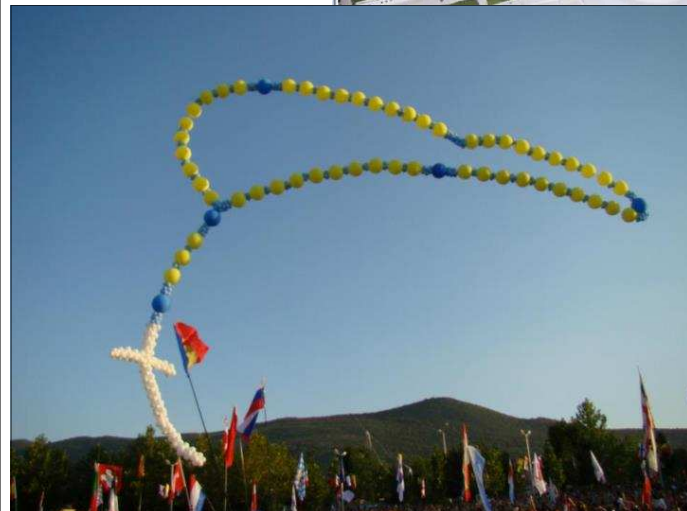
Medjugorje 2012

A 23. Ifjúsági Találkozóra meghívott a Szűzanya. Itt a béke szigetén 70 ország fiataljai voltak jelen több tízezren. Vezetőnkkel, Bese Gergő leendő atyával minden nap imádkoztunk Máriához a kegyesobornál égi édesanyánkhöz. A béke áradt felénk az arcáról. Idehoztuk a keresztünket és letettük a lábához, hogy hazafelé megkönnyebbülve vigyük tovább.

Augusztus elsején az esti szentmise előtt volt a bemutatkozás a különböző országokból. Nagy kegyben volt részünk mert a mi csoportunkból lett kiválasztva Dominika, aki a magyarok nevében megfogalmazta és elmondta az üdvözlő köszöntést:

"Szeretettel köszöntjük magyar testvéreinket Magyarországról, és a világ minden pontjáról. Arra buzdítalak benneteket, itt a Szűzanya lábánál fohászokdjatek a nemzet egységéért. Isten áldása kíséren titeket itt Medjugorjében a tek haza Krisztus szeretetét Köszönjük Dominikának az megtudtuk, hogy szívvel kell nek benne hamis fények. tunk, erre neveljük gyermekeországában minden jó megazt fényé változtatja. Belső

23. Világifjúsági Találkozón. Szívetekben vigyé- és békéjét. Isten áldja a magyarokat!" üdvözlő szavakat. A tanúságtételeket hallgatva imádkozni. Tisztítsuk meg a szívünket, ne legyen Tisztességes és igazságos legyen a gondolaink is. Élünk Isten végtelen szeretetével. Mária mutatkozik, mert a fény amire rávetíti sugarát, értékeinknek Jézus már megfizette az árát. Isten bízik bennünk, mert munkatársakra van szüksége, nem szolgákra. Ha segítünk mindent a helyére tenni, megszabadulunk a szükségtelen teheről. A jóság és a béke hordozói legyünk az emberek között. Feledjete el ami mögöttetek van, azt nézzétek ami előttetek van. A célt kell elérni.

Medjugorje a világ dobogó szíve és a béke szigete. Szűz Mária megmutatja a jó utat és elvezet Jézushoz aki nyújtja nekünk a kezét csak meg kell fogni. Ilyen tanításokat kaptunk itt Mária közelében.

Említésre méltó még, hogy a horvát nyelvet 27 szinkrontolmács 17 világnyelven fordította. 22 nyelven imádkozták a rózsafüzért és a hívek könyörgését. Az énekkar tagjai 22 ország énekeséből tevődött össze.

Utastársunk, aki Boldogról jött, a Szűzanyának 80 szál gyönyörű fehér szegfűt vitt ajándékba.

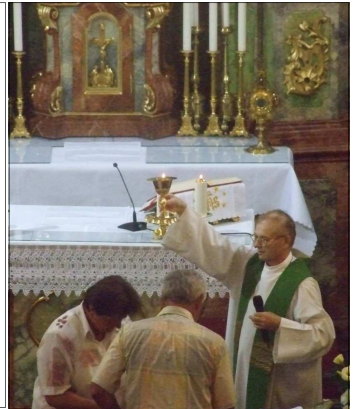
Isten áldása és segítő kegyelme kíséren lelki vezetőnket, Bese Gergőt, a buszvezetőket, és minden utastársamat.

Sokorai Józsefné

Bereczki Béla atya egy miséző kelyhet adományozott egyházközségünknek. Elmondása szerint, amint felmutatták ezt a kelyhet az árvarésen, azonnal Alsónémedire hozta az emlékezete, hiszen a kehely díszítő elemei pontosan olyanok, mint az áldoztató kelyhünk és a Monstrancia díszítései. Így ez a három liturgikus tárgy szép hármassá alakult ezentúl. A kehely egy család, Bai Sándor és felesége nagylelkű adományának köszönhetően visszanyerte újkori ragyogását, ugyanis ők fedezték a kehely újra-aranyozásának költségeit. A kelyhet ünnepélyes keretek között Bereczki Béla atya személyesen adta át az egyházközségnek augusztus 12-én a reggel 9 órási szentmise keretében. Ünnepélyes megáldására a bérmlás alkalmával kerül majd sor.

Hálás szívvel köszönjük a csodálatos ajándékot Béla atyának és Bai Sándoréknak!

KATOLIKUS KARITÁSZ

Alsónémedi szervezetének hírei

**A következő gyűjtésünkre: október 6-án,
A következő ruhaosztásra: szeptember 15-én
kerül sor a közösségi házban.
Bejárat a Magyar u. felől!**

Továbbra is várjuk jó állapotban lévő ruhanemű és tartós élelmiszer felajánlásait!

Valamint kérjük segítségüket abban, hogy ha ismernek olyan rászoruló családot, akinek tudunk tartós élelmiszerrel, ruhaneművel, kisebb háztartási géppel segíteni, kérjük jelezzék az alábbi elérhetőségek egyikén:

+36303942229

vagy

karitasz.alsonemedi@gmail.com

Ezt a gyönyörű gobelint Fodor Mária adományozta az egyházközségnek, a közösségi ház díszítésére. A "Szent István felajánlja az országát Máriának" című gyönyörű alkotás az ő keze munkáját dicséri. Köszönjük szépen fáradozását!

Történt egyszer, hogy egy indián sétált egy nagy amerikai városban a nem indián barátjával. A New York-i Times Square környékén jártak. Éppen csúcsidő volt, tehát sokan nyüzsögtek az utcákon. Az autósok nyomták a dudákat, a taxisok csikorogva fordultak be az utcasarkokon, a város zaja szinte süketítő volt. Egyszer csak megszólalt az indián:

- Hallok egy tücsköt.
- Az nem lehet - mondta a barátja.
- Ekkora zajban hogy lehetne meghallani egy tücsköt?
Biztos vagyok benne, hallottam egy tücsköt!
- Ez örültség! - mondta a barátja.
Az indián viszont egy kis ideig türelmesen figyelt, majd elindult az utca másik oldalára, ahol néhány bokor nőtt. Az ágak között

Egy perc bölcesség...

megtalálta a tücsköt. A barátja álla leesett.
- Ez lehetetlen! Neked természetfölötti hallásod van.

- Nem - válaszolt a bennszülött -, az én fülem semmiben sem különbözik a tiédétől. A dolog csak azon múlik, hogy mire figyelsz jobban.

- Ez lehetetlen, én soha nem hallanék meg egy tücsköt ekkora zajban!
- Nem, az egész csak azon múlik, hogy mi a legfontosabb neked. Figyelj! Bemutatom.

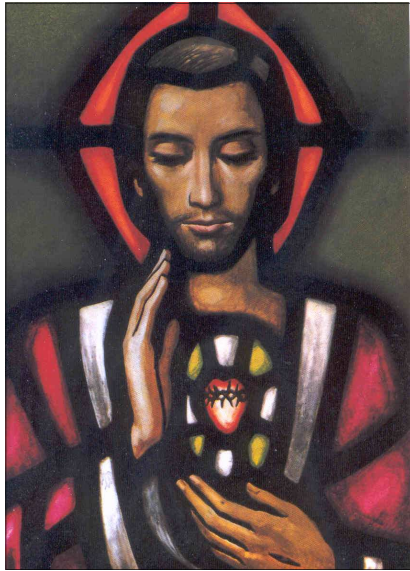
Az indián kivett a zsebéből néhány érmét, majd a földre ejtette őket. Harmincméteres körzetben mindenki megfordult, hogy vajon az érme, ami leesett, nem az övék-e.
- Látod már, mire gondoltam? Az egész csak azon múlik, hogy mi az, ami fontos számodra.

Szent Imre Közösségi Ház hírei

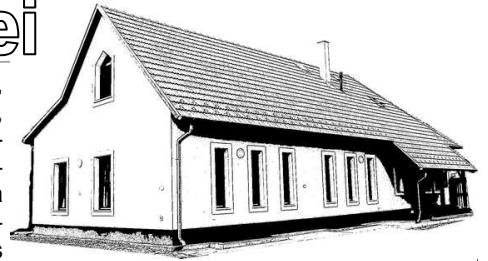
Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös első vasárnapi imaóráját szept. 2-án az esti szentmise után a Szent Imre közösségi házban tartja. Szeretettel hívjuk és várjuk azokat a testvéreinket, akik megosszák és tovább adják saját lelkületük megszentelődésének a kisugárzását. Érdemes megfigyelni, hogyan működik a szentlélek azokban a szívekben, akiket meg-

érint a kegyelem, Jézus Szent Szívével való találkozás közben, Az is figyelemre méltó, ahogy ez a lelki állapot átárad egyik emberről a másikra, harmadikra és a többiekre is. Ez nem más, Isten ajándéka azok számára, akik tiszta szívvel és tiszta lélekkel vágyódnak a vele való találkozásra. Tehát Ő is itt van közöttünk érezhetően. Munkálja és irányítja szívünk gondolatait. Örül, hogy vele vagyunk és mi is örülünk, hogy vele lehetünk. Ezen a szent órán a lelki atyáinkért, papjainkért,

püspökatyáinkért, lelki vezetőinkért, hitoktatóinkért kulcsoljuk imára kezünket. Szívünket a Megváltó Jézusunkra hangolva teljes önátadással kérjük

Őt irányítsa, vezesse és áldja meg papjait, hogy újra és újra erőt meríthessenek a legfőbb pap Jézus Krisztus lelkének erejéből. „Aki szent szívemhez jönnek, azokat tisztává teszem, megsziárdítom”- mondta Jézus. Olyanok lesznek, mint a ragyogó tűkör, amelyből a tisztaság a fény a szeretet sugárzik vissza minden emberre. Mi hiszünk ebben a győzelemben. Hisszük, hogy Jézus lelkének ereje erőt ad ahhoz, hogy kitartó, erős, mélységes hitű lelkipásztorokból egyre több lesz a világban. A Szűzanyával együtt kérjük a Szent Szívet, hogy árássa ki kegyelmi adományait lelki vezetőinkre, hogy le tudják küzdeni a nehézségeket az Úr segítségével és bennünket el tudjanak vezetni a helyes útra, amely az üdvösségre vezet.

Szlovicsák Balázszné

Kiigazítás: Az augusztusi újságban, ebben a cikkben megjelent A szenvedés értéke c. verset Galgóczi Erzsébet írta. Az író neve tévedésből lemaradt. Elnézést kérünk a hibáért!

Júliusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Szept. 3 – 11	Szept. 12 – 20	Szept. 21 – 29	Szept. 30 – Okt. 8
Bársony Mónika Id. Györgyövc Miklósné Morvai Margit Sokorai Józsefné Surányi Antalné Fodor Mária	Kiss Ferencné Ifj. Györgyövc Miklósné Szlovicsák Balázszné Gyórvári Imréné	Kovács Jánosné Bársony Istvánné Ifj. Kiss Lászlóné Gábor Marina	Somogyi Jánosné Özv. Kiss Lászlóné Gyórvári Pálné Végh Antalné

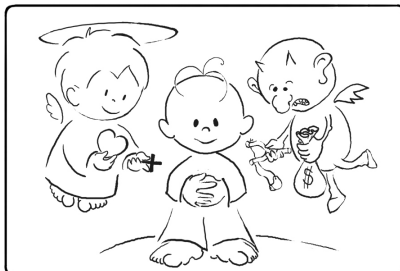
Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2012. szeptember

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					1	2 18 óra Jézus Szíve Család imája
3	4	5	6	7	8 17 óra Bérmálási előkészítő 	9 18 óra Karitás találkozó
10	11	12	13 9.30 óra Baba- Mama klub 	14	15 17 óra Bérmálási előkészítő 	16 Templombúcsú
17	18	19	20	21	22 17 óra Bérmálási elők. 19 óra Cursillo kiscsoport	23
24	25	26	27 9.30 óra Baba- Mama klub 	28	29 17 óra Bérmálási előkészítő 	30

Az iskolában a hittanórák szeptember 17-én kezdődnek.

A közösségi házban továbbra is **szombaton 17 órától lesz bérnámási előkészítő, első alkalmat szeptember 8-án tartjuk.**

Hittanórák rendje:

1. osztály hétfő-szerda 5. óra
2. osztály kedd-csütörtök 5. óra
3. osztály kedd-csütörtök 6. óra
4. osztály hétfő-szerda 6. óra
5. osztály: A osztály: szerda 6. óra
B osztály hétfő 6. óra
Közösen: kedd 7. óra
6. osztály hétfő-szerda 6. óra
7. osztály hétfő 0. óra, szerda 7. óra
8. osztály kedd 0. óra, csütörtök 7. óra

Hordozható Mária-szobrok országos találkozója

Fájdalmas Szűzanya búcsúja - hordozható Mária-szobrok országos találkozója Gyöngyös, Alsóvárosi Ferences Templom

□ 2012. szeptember 20-21., csütörtök-péntek

□ 18.00 szentmise keretében előkészítő szentbeszéd (Papp Tihamér ferences atya, a Mátraverebély-szentkúti Nemzeti Kegyhely lelkipásztora)

□ 2012. szeptember 22., szombat

□ 18.00 ünnepi szentmise (Papp Tihamér ferences atya), utána gyertyás körmenet
□ 19.30 hívek imaórája
□ 20.30 ünnepi zsolozsma
□ 21.30 csendes imaóra (a templom

egész éjjel nyitva lesz)

□ 24.00 szentmise az elhunytakért

□ 2012. szeptember 23., Vasárnap

□ 6.00 reggeli zsolozsma
□ 6.30 szentmise
□ 8.30 "beköszöntés" a hordozható Mária-szobrokkal
□ 10.00 ünnepi szentmise, melyet Palánki Ferenc püspök atya a szabadtéri oltárnál celebrál
□ utána körmenet, Gyöngyösi Úrangyala, majd közös fénykép készítése a népviseletes máriás fiatalokról a ferences kolostor belső udvarán (quadrumban)
□ 17.30 Loretói litánia
□ 18.00 búcsúzó szentmise

„Égni kell annak, aki gyújtani akar...” 2012. október 6.

katolikus ifjúsági találkozó

NAGYMAROS

16 év alattiaknak:
Dákmaros, Hámosszoros, Gyerekmunkás (Ezeken a csoportokon keresztül jelentkezhetnek a találkozóra)
További információk: gyymaros.hu

19.00 közös reggeli ima - az Órészgőli Ferences Püspökség Kiszágyi Községe
20.00 előadás - Székely János püspök
21.00 fakultációk
23.00 abádszünnet - kb. a személyes találkozásokra
24.00 szentségimádás - Regnum Christi Mozgalom
25.00 szünnet
26.30 énekpróba a szentmisére
28.00 szentmise - főcelebráns: Bábel Balázs érsek
29.00 közös éneklés - Silye Jenő

„Égni kell annak, aki gyújtani akar...” 2012. október 6.

Katolikus ifjúsági találkozó

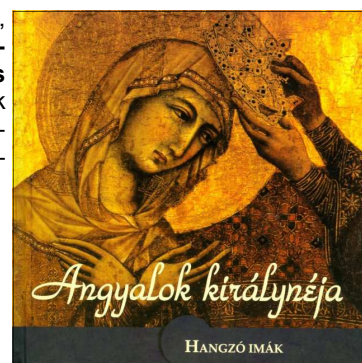
NAGYMAROS

9.00 közös reggeli ima
10.00 Előadás—Székely János püspök
11.00 fakultációk
14.00 Szentségimádás
15.00 szünnet
16.00 Szentmise—főcelebráns: Bábel Balázs érsek
18.00 közös éneklés—Silye Jenő

Kercza Asztrik OFM atya amikor nálunk járt, hagyott itt nálunk pár könyvet, **Angyalok királynéja** a címe. A **Katolikus Egyház 9 hivatalos litániáját** tartalmazza a kötet, Kercza Asztrik ferences atya tanulmányával. A CD-ken a Központi Papnevelő Intézet kispapjai éneklik a litániákat.

A könyv megvásárolható a sekrestyében a Szentmisék után, 3400,-Ft-ért.

Ajánljuk mindenki figyelmébe!

HANGZÓ IMÁK

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!